

LAKOMA

2. szám
Péntek délelőtt

XVI. Egressy Béni Országos Színjászó Fesztivál

2014. november 6-8.

Buzita és Szepsi

L a u d á c i ó

L
a
k
o
m
a

Tisztelt ünneplő közönség, kedves fesztiválzóók!

Engedjék meg, hogy az Ipolynyéki CSEMADOK Helyi Szervezetének elnökeként eleget tegyek azon kedves kötelességemnek, hogy a mai ünnepségen méltassam Balik Judit díjhoz kapcsolódó tevékenységét.

Annál is szívesebben teszem ezt, hogy a Mics Károly-díjról van szó, amelynek névadója a mi mesterünk volt – hosszú évekig, egészen váratlan és kegyetlenül hirtelen jött haláláig rendezte a helyi műkedvelő színjátszók előadásait. Nem volt kérdés 2005-ben, hogy ez után a fájdalmasan szomorú esemény után kit lehet megbízni a munka folytatásával. Nem volt véletlen, hogy éppen Balik Juditot kértük fel a

feladatra – aki örömeinkre igent is mondott a felkérésre, hiszen ő akkor már sokéves színpadi tapasztalattal rendelkezett.

Gyerekkora óta aktív szereplője volt ünnepi megemlékezéseknek, irodalmi esteknek, szavalóversenyeknek. Gimnazistaként Vas Ottó József Attila Irodalmi Színpadában volt négy évig lelkes szavaló. Főiskolásként a nyitrai kollégiumi rádió magyar adásának volt szerkesztője és bemondója. 1985-ben „debütált” otthon, Ipolynyéken, A néma levante című Heltai vígjáték Ziliájaként – ebben a darabban játszott először a díj névadójával, Mics Károssal. És attól fogva nem került színjátszóinktól bemutatásra olyan darab, amelyben Judit ne szerepelt volna. 1987-ben Komáromban, a Jókai Napokon Kiváló Alakításért Díjat kapott Dávid Teréz Időzített boldogság című vígjátéka egyik szerepének megformálásáért. De elmondása szerint soha nem a díjakért művelte, illetve műveli mind a mai napig az amatőr színjátszást. Egyszerűen hisz a közösség megtartó erejében, a fiatalok és idősebbek szabadidejének ily módon történő értelmes eltöltésében és a közönség szórakoztatásában. Szereti, ha összejön egy jó csapat olyan emberekből, akik összetartanak, barátoknak, jól érzik magukat a közösségben és amellet kicsit „színészkednek”. Tudatában van annak, hogy manapság úgymond „menő” különféle alternatív, modernista, kicsit elvont darabokat színpadra állítani, és ezek mel meghökenteni, akár sokkolni a közönséget; de lévén szó falusi

színjátszók vezetőjéről, akik elsősorban a saját falusi közönségükért tevékenykednek, ő megmaradt a közérthető, szórakoztató, könnyedebb daraboknál.

Sok ember megfordult már vezetése alatt a csoportban: volt, aki 1-2 évig tudott csak szerepet vállalni, de olyan is akadt, aki akár évtizedekig dolgozott közösen a díjazottunkkal. Fontosnak tartja hangsúlyozni és megköszönni az önzetlen segítséget, amit akár a Csemadok vezetőségétől, akár a helyi önkormányzattól kap a munkájához.

Az Egressy Béni Színjátszó Fesztiválon vagyunk, így feltétlen szeretném megemlíteni, hogy Balik Judit itt már többször szerepelt, akár színészként, akár rendezőként. Először 2003-ban a Huszárkisasszony című zenés vígjátékkal, legutóbb pedig tavaly, a Jegygyűrű a mellényzebben című darabbal voltunk jelen a fesztiválon.

Eddig Judit színjátszó csoportban végzett munkájáról beszéltem; el kell azonban mondanom, hogy egyéb téren is abszolút aktív Csemadok-tagról van szó. Sok olyan terület van, ahol becsülettel műveli és képviseli a magyar kultúrát. Nem múlik el helyi rendezvény, amelynek szervezésében és megvalósításában ne venné ki részét. Hosszú éveken keresztül működött nemcsak Ipolynyéken, de a régióban is különféle kulturális rendezvények szereplőjeként, műsorközlőjeként, tevékeny tagja a Palóc Társaságnak, és sorolhatnám még a kisebb-nagyobb feladatokat, amelyekkel hozzá lehet fordulni a sikeres megvalósítás reményével. Teszi mindezt nem kevés iskolai feladatok mellett, lévén szó aktív pedagógusról. Ezért is örülünk, hogy munkáját nemcsak otthon, de itt, az Egressy Béni Fesztiválon Önök is értékelik és díjazák.

Pobori Sándor

A Szepsi Művészeti Alapiskola irodalmi- és drámatagozata

Je najmladším odborom na škole, ale to vôbec neuberá na jeho atraktivite. Navštevujú ho žiaci od 1.ročníka ZŠ až po maturantov. Dvere však nie sú zatvorené ani dospelým. Obsahom vyučovania na LDO sú: základné herecké techniky, ako etudy, javiskový pohyb, javisková reč, správna výslovnosť, umelecký prednes, práca v súbore. Okrem toho sa žiaci venujú hlasovej a tanečnej príprave. Všetky tieto študijné predmety umožňujú každý rok naštudovať novú muzikálovú rozprávku. Žiaci končia svoje štúdium absolventským predstavením z tvorby slovenskej a svetovej dramatiky (Dom Bernardy Alby, Zo života hmyzu, Šachovnica lásky alebo Shakespeare trochu ináč, Malý princ, Škola ako ju (ne)poznáme, Hra monológov). Žiaci sa pravidelne zúčastňujú súťaží detského divadla v Košiciach a niekoľkokrát postúpili do krajského kola súťaže Divadelný Trebišov.

Uč. Gažová Daniela
Zdroj: bulletin k 50.výročiu
ZUŠ

Literárno-dramatický odbor ZUŠ v Moldave nad Bodvou

Az iskola legfiatalabb tagozata, ám ez egyáltalán nem csökkenti vonzerejét. Az iskolát különböző korú diákok látogatják, az alapiskola elsőseitől az érettségizőig, de az ajtó a felnőttek előtt is nyitva áll. Az irodalmi- és drámatagozat tantárgyai a következők: alapvető színészi technikák, mint például az etüdek, színpadi mozgás, színpadi beszéd, beszédtechnika, művészi beszéd, csoportmunka. Diákjaink hangtechnikával és tánccal is foglalkoznak. A tantárgyak lehetővé teszik, hogy évente előadjanak egy új zenés mesejátékot. A diákok tanulmányaikat vizsgaelőadással fejezik be, a darabot a szlovák illetve világirodalom alkotásai-ból válogatjuk (Bernarda Alba háza, A rovarok életéből, A szerelem saktáblája avagy Shakespeare kicsit másképp, A kis herceg, Az iskola ahogy (nem) ismerjük, Monológok játéka). Diákjaink rendszeres résztvevői a kassai gyermekszínházi versenyeknek, és néhányszor részt vettek a Színházi Terebes verseny kerületi fordulóján is.

*Gažová Daniela tanítónő
Forrás: az iskola 50.évfordulója
alkalmából kiadott évkönyv*

Féktelen komédiások I.E.T.

Az egész kb. 30 éve kezdődött. Néhány "feltűnési viszketegségben" szenvedőemberkeelhatározta, hogy színházat játszik. A játék azonban komolyra fordult, és a pódium többé nem engedte őket a közeléből. Vágkirályfán hagyománya volt és van a színjátszásnak. A társulat a jelenlegi fellátásban 1998 óta működik. A társulat tagszáma kb. 20 fő, de ez évente változik. Mindig jönnek új tagok, és vannak, akik abbahagyják. De mindnyájan büszkék arra, hogy valaha ennek a társulatnak tagjai lehettek. Tagjaink között majdhogynem minden generáció képviselteti magát. A hagyományok szerint az új műsort minden év december 26-án, István napján mutatjuk be. Innen ered az I.E.T. rövidítés. Maguk a próbák már október elején kezdődnek, a lehetőségekhez mérten minden adódó alkalmat megragadunk a műsor tökéletesítésére. A műsor ismétlésére a lassan

hagyománnyá váló farsangi bulin kerítünk sort, ahol varieté formájában adjuk elő újra. Maga a műsor általában hosszabb-rövidebb kabaréjelentekből áll, amelyeket dalok kötnek össze, minden műsor egy teljes egészet alkot. A közönség reakcióiból, legyen az bárhol, érezzük, hogy igény van a hozzánk hasonló csoportokra a magyar kultúra védelmének érdekében. Előadásaink voltak a járás majd' minden falvában, és 2004 novemberétől rendszeres résztvevői vagyunk az Egressy Béni Országos Színházi Fesztiválnak is Szepsiben és Buzitán, ahonnan 2004-ben elhoztuk Buzita község polgármesterének díját és Kiss Angelika a legjobb komikának járó díját, 2006-ban pedig az esztrádcsoportok nívódíját. Megnyertük a területi seregszemle fődíját is, melynek révén meghívást kaptunk Pécsre az Európai Magyarok Találkozójára, ahol nagy sikereket értünk el a közönség előtt.

Vezekényi Görbetükör Színházi Kör

1995-től Vezekényi Görbetükör néven ismernek minket a környező falvakban. Több éve már, hogy a csoport részt vesz különféle falun kívüli rendezvényeken, ezek közül megemlíteném a Galántai Juniálisokat, különféle falunapokat, színházi csoportok találkozóját a keleti Szepsiben és tradíciós Esztrádcsoportok találkozóját.

Hobot Csaba és Ivány Árpád: Csakárenyi történetek

Bizonyára már Önökkel is megtörtént, hogy orvoshoz kellett menniük. Mindannyian ismerjük a szlovák egészségügy jelenlegi helyzetét és tudjuk azt is, hogy aki orvoshoz megy, hosszú várakozásra kell számítnia. De nem baj, minden jóban van valami rossz, legalább sok mindent megtudnak a falusi hírszerző szolgálattól. A következő jelenet is egy ilyen megszozott hétköznapot mutat be az orvosi váróteremben. Nem baj, ha betegek vagyunk, csak egészség legyen...

Rendezte: Hobot Csaba és Ivány Árpád **Szereposztás**

Hobot Csaba – 1. sírásó, Jokomori Maruta, Depressziós gyerek, Józsi bácsi
Hobot Erika - Doktornő
Énekes Erzsébet – 1. beteg
Ivány Árpád – Árpika, 2. sírásó, Takamura Magaseveri
Tončko Mária – 2. beteg
Tončko Melinda – statisztika 1.
Szabó Mária – 3. beteg
Svitek Júlia – 4. beteg
Zupko Tamás - Plébános
Forró Anett – statisztika 2.

Nefisz

A csapat 1998-tól dolgozik együtt. Kezdetben március 15-ére készítettünk műsorokat, majd a Pomádé c. darabbal 2005-ben bemutatkoztunk az Egressy Béni Országos Színház Fesztiválon, ahonnan minden alkalommal egy-egy díjjal tértünk haza. A legígéretesebb tehetség díja, a nívódíj 2006-ban, egyéni különdíj, a társadalmi zsűri alakítási díja, a társadalmi zsűri fődíja 2009-ben. Most, 2014-ben egy pajzán népi komédiával újra szerencsét próbálunk kedvenc helyünkön, Szepsiben. Mindenki nagyon várja már az ezévi megmérettetést.

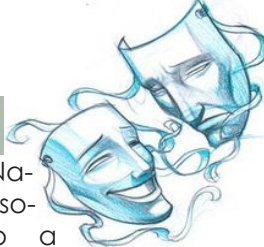
Kéri Ferenc: Lopótök, avagy a Mari nem olyan

Egy fantasztikus népi komédiáról van szó, ahol a feleség, a mama, a szolgáló, elvetve a sulykot, azonos helyre beszél meg randit kedvenc udvarlójával. Ebből aztán hatalmas keveredés alakul. A többi legyen meglepetés.

Rendezte: Csorba István és Csorba Nóra **Szereposztás:**

Mari, a kikapós feleség - Tarcsi Veronika
Pista, a szoknyapecér férj - Sméja Tamás
Jóska, a falu "bikája" - Magyarics Tamás
Sanyi, egy másik gavallér - Szűcs Gábor
Julcsa, a szolgáló - Hölgye Boglárka
Mama, Mari anyja - Baranyai Kitti
Tibi, Julcsa vőlegénye - Iván Tibor

Édes Kettes

A füleki Zsákszínház tagjai vagyunk. Az idei Jókai Napokra megalakítottuk az Édes Kettes nevű kis csoportunkat, mivel részt akartunk venni mindenképp a fesztiválon ezzel a monológ / interjú összeállítással. Bevállalásak, provokatívak és humorosak vagyunk. Kíváncsiak vagyunk, hogyan fogadja a nagyérdemű az ilyen típusú, úgymond tabu témájú előadást.

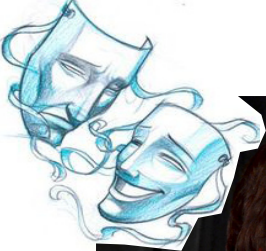
„Gyetzvai Viktória és Bódi Andrea színháza egy sokakat foglalkoztató és humoros témájú előadással indította közös pályafutásukat. Most már igazán nem mondhatjuk, hogy tabutémáról hallhattunk volna a vaginamonológok átdolgozásával, hiszen a nyugati társadalom nyitottsága a szexualitás felé annyit lazult az elmúlt években, hogy a művészetek terén a téma sokszor már meglepően harsányan fejeződik ki. A színdarab megfesti a nők félelmeit, esetlenségüket szépítés nélkül, enyhe feminista felhanggal megspékelve. Az alkotás alávalói, akik igazából független, tehetséggel megáldott művészek, frappáns, rövid szövegeken keresztül tárták a közönség elé, hogy egy sokat megélt nőnek milyen intim problémái lehetnek. Annak ellenére, hogy néhányszor kényelmetlen, nyers stílus uralta a színteret, és a szemlélő eléggé kiszolgáltatottnak bizonyult, a színésznők egy igazán eredményes kezdést tudhatnak maguk mögött ezzel a produkcióval.”

(51. Jókai Napok, Szti írása)

L
a
k
o
m
a

Jelen esetünkben sajnos csak Gyetzvai Viktória előadásában kerül sor a produkcióra. De biztosítja a szervezőket, a zsűrit és a közönséget, hogy még így is – a „monodrámá” előadása során – provokatív, humoros, meghökkenítő és meghatározó estében lesz részük.

Rettenetes szülők színpada

A Bodrogközi Színház idén Jean Cocteau méltán híres remekművét vitték színre drámai, helyenként kacagtató, ám mégis tragikus és elgondolkodtató megoldásokkal. A darab ötszereplős, s minden egyes karakter mögött ott bujkál egy olyan személyiség, amellyel a mindennapjainkban is találkozhatunk. A műnek tulajdonképpen nincs főszereplője, minden jellem egyaránt fontos (ha viszont ezt valaki másképp látja, azzal sincs semmi gond). Egy magányos és elkeseredett nő s az ő hazug, alattomos férje, a fiuk, aki annak ellenére, hogy felnőtt ember, gyermeki őszinteséggel szereti anyját, valamint az édesanya nővére, aki igazi odaadással élte bele magát szigorú és kőkemény karakterének alakításába. Végül, de nem utolsó sorban egy fiatal hölgy, aki naivan és mit sem sejtve csöppent egy olyan drámába illő szituációba, amelyből nehéz kikerülni, ám neki mégis sikerült. Pontosan kidolgozott karaktereket, valódi érzéseket, könnyeket láthattunk és csodálatos zenei aláfestést hallhattuk a színpadon. A darab kezdetekor a hosszú párbeszéddek miatt kissé vontatottan követték egymást az események, ám a végére mindezt pótolták. A rendezőnő lányaként azt mondom, édesanyám eddigi legőszintébb alkotását láthatta tegnap a közönség.

Illés Csenge

„Az előadás legerősebb jelenete, amikor megjelennek Madeleine-nél a szülők. Attól kezdve izgalmasá válik a játék.” -**Havasi Péter**

!Megjelent!

A könyv a Madách kiadónál
rendelhető meg, a következő
e-mail címen:
madach.asist@gmail.com

Kozsár Zsuzsanna

ÚJABB MESÉK
A KESZEKUSZA-ERDŐBŐL

Tisztelgés Egressy Béni emléke előtt

A magyar nép az elmúlt 1600 évben sok-sok kihívás elé került a Kárpát-medencében, de az, hogy még most is itt vagyunk és maradunk, azt jelzi, hogy a próbatételeken megfeleltünk: „...megfogyva bár, de törve nem”!

Bár 300 éve megszabadultunk a Török Birodalom igája alól, de az osztrák jármot még kétszáz éve is nyögnünk kellett. Népünk szellemi nagyságai ekkor kezdik el tudatosítani, hogy a Habsburgok nem csupán a Szent Korona országának területét akarják gyarmatosítani, de nyelvi és egyéb kulturális invázióval a lelkeket is rabul szeretnék ejteni. Erre reagált a nyelvújítás programja és a kibontakozó magyar színjátszás, amely azok számára is kitérülközött, akik sem írni-olvasni, sem németül nem tudtak. A színház és a vándorszínész társulat nemzetnevelő iskola lett. Nem csoda, hogy Petőfi és Arany is elszegődött egy időre Thália szekerére tanoncnak. Nem véletlen tehát, hogy a felpeszűlt nemzeti önismereti vágy és az önbecsülés igénye sok kiváló alkotót és rengeteg zseniális művet emelt magasba. Ebben az időszakban, 200 éve született Egressy Béni, és ekkor írta meg Katona József a Bánk bánt, amely már arra figyelmeztet, hogy ha engedünk az idegen elnyomásnak és lélekrontó befolyásnak, akkor nem csupán a nemzet, hanem a családunk békéje is romlásnak indul, de szabadságunkat csak összefogva és Isten segédelmével vívhatjuk ki, mert a felemelkedéshez először a nemzet lelkének kell megtisztulnia és megújulnia, és csak ilyen nép lesz képes kivívni és megőrizni a szabadságot. Ez az a mű, amelynek kassai ősbemutatójakor 1833-ban Egressy Béni éppen Szepsiben tanít, hogy közelebb kerülhessen Kassához, és rövidesen csatlakozik is a társulathoz, amelyben testvére (Gábor) már elismert színész, Bánkot is ő alakította elsőként színpadon.

Színésznek lenni ebben az időben nem jelentett sem jövedelmező állást sem dicsőséget, s az előkelőbbnek tartott körökben megvetéssel nézték le őket. Az Egressy Galambos család pedig egy református papi dinasztia volt, kiváló zenei képzettséggel, de a színházi pályát nem tartották férfias dolognak, s a két fiú úgymond elzűllését” restellték. Ugyanakkor az osztrák hatalom hivatalnokai és a szaporodó német színházak nem csupán konkurenciát láttak a magyar társulatok gyarapodásában és sikereiben, hanem a magyar kulturális élet és a magyar nyelv megéledését is, mintegy az élni akarás és ellenállás fészékét, már pedig szándékuk szerint a Habsburg birodalomban mindenkinek németté kellett volna válni. Ezért mindent megtettek tönkretételük érdekében.

Az a társulat, amely kétszáz éve elhagyta Pestet, 180 éve Kassáról is kiszorult, de a reformkori felemelkedésnek és különösen Fáy Andrásnak köszönhetően Pesten újra és végleg otthonra találnak, hogy rövidesen megalapozzák (szellemi és fizikai értelemben is) a Magyar Nemzeti Színházat, amelynek az a küldetése, hogy a nemzet színházi világának útmutatója, példaképe legyen. Akkor ennek az elvárásnak a lehető legnagyobb mértékben megfelelték. Hiszen rengeteg magyar darabot adnak elő, köztük a Bánk bánt vagy Kisfaludy és Vörösmarty munkáit, s Erkel jóvoltából az operatársulat is sikeres. És Egressy Béni az első kapavágástól kezdve ott van velük. Játsszik, énekel, darabokat fordít, színlapokat ír, zenét szerez, betanítja a kórust és a zenekart, amelyről még Liszt Ferencnek is kedvező véleménye volt. Ő írja meg például a Hunyadi László és a Bánk bán operalibréttóját, betétdalokat szerez a daljátékokhoz, és amikor elnyeri a Szózat megzenésítésére kiírt pályázatot, elismert

zeneszerzőként is számon tartják. A népdal és a népköltészet nem áll tőle távol, és Petőfi sok versének ő lesz a megzenésítője (Ereszkedik le a felhő, A virágnak megtiltani nem lehet, Tíz pár csókot egyvégből, Kis lak áll a nagy Duna mentében...stb.). Némelyek olyan jól sikerültek, hogy sokan máig népdalnak gondolják ezeket.

1848 március 15-én a Nemzeti Színház megváltoztatta programját, a Bánk bánt tűzték színre, de ezt nem is játszották végig, mert a szünetben a zenekar rázendített a Marseillaise-re, Egressy Gábor pedig elszavalta a Nemzeti dalt, majd Béni aznap szerzett zenéjére el is énekelte, és a Himnusszal befejezték az estet. Amikor pedig meg kellett védeni a kivívott szabadságot, beállt katonának, de megsebesül, majd sántikálva bár, de újra jelentkezik, Komáromban Klapka György tábornoknál, aki őt zenekari igazgatóvá nevezi ki. Itt szerezte Thalys Kálmán versére a Klapka-indulót. Melyik magyar ember ne ismerné: Föl, föl vitézek a csatára!

Nagy kor nagy színésze, zeneszerzője, harcos hazafija volt.

A szabadságharc vérbe fojtása után a gyász győrtötte lelkét, testén pedig a betegség lett úrrá, amely már korábban is kínoztta. Több mint háromszáz darabban játszott, mintegy kétezer színházi estén szerepelt, közel 150 dalt írt, mégis fiatalon, harminchét évesen lépett át a Csillagösvény nagy magyar társulatába.

Síremlékén e a következő felirat olvasható: „Aki szerettei emlékében él, az nem hal meg, csak távol van: a halott az, akit elfelejtenek.”

Üzenet ez számunkra is: itt és most. Egressy emlékét most is őrizve élünk úgy, hogy utódaink se feledjék népünk hagyományait, nyelvét és kultúráját! Üzenet ez a rendületlen helytállásra, mert bölcsőnk és sírunk ez a föld, amely csak ilyen emberi önbecsüléssel maradhat otthonunk!

Mihályi Molnár László

Ráadás

A fesztivál harmadik munkanapján (szombaton) megtekinthető a Malommúzeum.

Helyszín: Buzita, a helyi kultúrház közelében

Átadták a felújított malmot Buzitán (rövidítve)

Malomátadásra gyűlt össze több száz ember Buzitán, 2014. szeptember 15-én, délután. Az ünnepség a felújított Kálvária-szoborcsoport – Szűz Mária és Szent János szobrai között egy homokkő kereszt – megáldásával kezdődött. A szoborcsoportot 1739-ben a Krasznikvajjai Szent-Imrey család állíttatta hálából, hogy az 1738-as pestisjárványnak a családból senki sem esett áldozatul. Erre utal a talapzaton álló felirat is. A közel 300 év alatt a szobrok mindvégig eredeti helyükön maradtak a malomkertben.

A buzitai citerások feledhetetlen játéka után következett a malom épületének megvásárlását és felújítását biztosító pályázat bemutatása. A pályázat neve: „Nemzetközi oktatási hálózat kialakítása a kis- és közép vállalkozók megsegítésére”. A felújítás tervezőmérnöke Kovács Dezső mérnök úr volt, a munkálatokat a szépi székelyi KISS építkezési cég kivitelezte. Munkájuk rendhagyó és nehéz volt, sok akadállyal kellett megküzdeniük, hogy a malomban lévő értékek ne sérüljenek, és teljes szépségükben megmaradjanak.

Az ünnepélyes szalagvágást a malom megáldása és megszentelése követte. A szalagot a Máthé család képviselőjében, Szabó Bartko, szül. Máthé Katalin vágta el, unokája Kamenicky Bernadett segítségével. Majd annak a kenyérnek a megáldása következett, melyet a buzitai határban termelt új búzából készült lisztből sütöttek.

A malom maga volt a csoda a régmúlt évszázadok embere számára, ahogy a gabonaszemekből elővarázsolta az életet jelentő lisztet. Ahol a malom megjelent, oda haladást, az emberek közötti kommunikációt, a kereskedelmet, a nyitottabb gazdasági kapcsolatrendszer esélyeit vitte el. A malom volt az a köztér, ahol a távolabbról érkezők megfordultak, elidőztek, beszélgettek, és szorosabb emberi kapcsolatok születtek. A malomban minden összefutott, a vidéki élet legfontosabb közösségi terei is voltak egyben.

Az, hogy Buzitán volt és van malom, a Szentimrey és a Máthé családoknak köszönhető. A malom épületét a Krasznikvajdai Szent-Imrey család építette 1811-ben, akkor még magtárként szolgált. Ezt az épületet 1920-ban megvásárolta Máthé Károly, aki 1922-23-ban gőzmalommá építtette át. A malomban található gőzgépet és a további malomipari gépeket, berendezéseket Poledniak Károly gépipari cége gyártotta.

Az elmúlt rendszer vizontagságait legyőzve a malom a mai állapotában szolgálhatja a községet. Falai között továbbképző központ fog működni, és kulturális célokra is szolgál majd, ezt bizonyítja a jelenlegi két kiállítás is: a középső szinten Lukács János szobrászművész alkotásai, a legfelső szinten pedig Buzita lakosa, Tóth József festőművész képei láthatók.

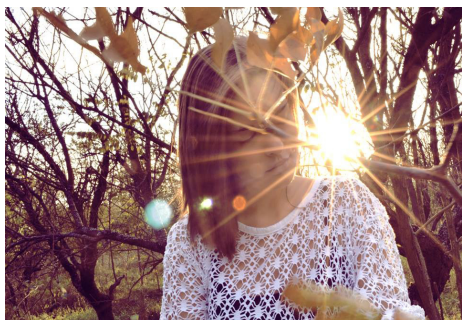
Mohňanský József

Felvidék.ma. 2014. szept. 17.

Forrás: <http://www.felvidek.ma/felvidek/turistakalauz/48654-atadtak-a-felujtott-malmot-buzitan>

Tóth Emese Photography

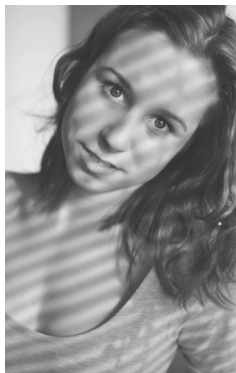

Egy fiatal és életvidám tehetség Nikonnal a kezében várja az érdeklődőket. Ha portrékat, esetleg ha teljes portfóliót szeretnél, Emese örömmel vár téged. A fotózás után nemcsak fantasztikus képekkel, de pozitív élményekkel térhetsz haza. A többszörösen díjazott, többek által elismert fiatal fotós a Thália Színház hivatalos fényképésze is. Adatai a következők:

E-mail: tothemesephoto@gmail.com

Tel.Sz.: 0907 407 618

FB: Tóth_Emese Photography

LAKOMA – A XVI. Egressy Béni Országos Szín-
játzó Fesztivál lapja
2. szám, 2014. november 7..
szerkesztők: Kozsár Zsuzsanna, Illés Csenge
tördelő: Tóth Emese